

videre er det ved forsorgslovens § 258, stk. 4, pålagt enhver læge, der under udøvelsen af sit kald hos børn under 16 år iagttager tilstedeværelsen af blindhed eller svagsynethed i det ovenfor nævnte omfang, at give indberetning til vedkommende sociale udvalg, og en tilsvarende pligt påhviler ledere af stats- og kommunale skoler og af privat undervisning. Endelig er det ved folkeforsikringslovens § 63 pålagt læger og skoler at give indberetning til invalideforsikringsretten om lidelser, der skønnes at have medført eller i overskuelig tid at ville medføre en væsentlig nedsættelse af erhvervsevnen.

Uanset de nævnte regler foretages indberetning kun i begrænset omfang; navnlig gælder dette blinde eller stærkt svagsynede børn under og i skolealderen. Forslaget tilsigter at gøre reglen om indberetningspligten smidigere og at give mulighed for at effektivisere den. Man har her bygget på den ændring i indberetningspligten vedrørende taledidende, som blev gennemført ved § 1, stk. 1, i lov nr. 197 af 11. juni 1954 om ændringer i forsorgslovens § 257 vedrørende taledidende. De nærmere indberetningsregler, der skal fastsættes af socialministeren, foreslås udarbejdet på grundlag af blindekommissionens udkast hertil.

Samtidig foreslås det i lovforslagets § 23, stk. 1, at bestemmelserne i forsorgslovens § 258, stk. 3—5, ophæves.

Til kapitel III.

Til § 4.

I det omfang, hvori det har kunnet overkommes, har der fra blindeinstitutternes side været ydet vejledning til forældre til blinde og stærkt svagsynede børn, herunder også børn under skolealderen; og der er efter henstilling fra blindekommissionen opnået en særlig bevilling til en — foreløbig forsøgmæssig — udbygning af vejledningsarbejdet.

Det er tanken, at dette for de pågældende børns udvikling meget vigtige arbejde skal udføres ved besøg i hjemmene, ved udarbejdelse af en skriftlig vejledning for forældrene og ved periodiske forældrekurser på blindeinstituttet på Refsnæs, der modtager blinde og stærkt svagsynede børn indtil konfirmationsalderen. Forslaget, der i det væsentlige svarer til § 5, stk. 2, i loven om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre, gør det omhandlede vejledningsarbejde til et fast led i blindevæsenets arbejde. Vejledningsarbejdet skal også omfatte blinde børn i den skolepligtige alder.

Til § 5.

Efter den gældende lov af 31. marts 1926 om blinde børns undervisning indtræder undervisningspligten fra og med det skoleår, hvis begyndelse

falder i det kalenderår, i hvilket barnet fylder 8 år, og undervisningspligten varer i 10 år til det 18. år, idet børnene dog efter forældrenes ønske kan optages 1 eller 2 år før deres fyldte 8. år. Ordningen står herved i modsætning til folkeskolens ordning, hvorefter undervisningspligten varer i 7 år, nemlig fra det 7. til det 14. år. Blindekommissionen har ikke fundet tilstrækkelig grund til fortsat at opretholde denne særordning for blinde og stærkt svagsynede børn vedrørende tidspunktet for skolepligtens indtræden, også i betragtning af den efterfølgende langvarige erhvervsuddannelse, der i almindelighed er tale om. Man foreslår derfor gennemført en tilsvarende regel som folkeskolens om undervisningspligtens påbegyndelse. Derimod finder man under hensyn til de særlige vanskeligheder, undervisningen af disse børn er forbundet med, at burde opretholde reglen om 10 års skolegang. Herefter vil skolegangen normalt vare til det 17. år.

Bestemmelsen i stk. 3, 2. pkt., om, at undervisningspligten i særlige tilfælde efter socialministerens beslutning kan udstrækkes til det 18. år, er foreslået for i givet tilfælde at kunne forhindre, at forældre — i kraft af forældremyndigheden, der varer til det 18. år — forlanger en påbegyndt erhvervsuddannelse på blindeinstituttet afbrudt.

Paragraffens stk. 5 svarer i det store og hele til § 7, stk. 2, i loven om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre.

Til § 6.

Reglen i stk. 2 svarer til bestemmelsen i § 6, stk. 2, i loven om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre, hvorved det dog bemærkes, at der ikke for tiden for blinde børn — således som for døve — findes private eller kommunale skoler. Bestemmelsen berører ikke den særlige kommunale svagsynsundervisning, der foregår i henhold til folkeskolelovens § 2, stk. 5, således i den af Københavns kommune oprettede svagsynsskole.

Bestemmelsen i stk. 3 tilsigter på samme måde som § 4 om vejledningsarbejdet at lette mulighederne for, at blinde og stærkt svagsynede børn kan forblive boende i deres naturlige hjem.

Til kapitel IV.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til § 16 i loven om foranstaltninger vedrørende døve og tunghøre og bygger på det hidtil gældende princip om statens pligt til at afholde udgifterne ved videregående undervisning og erhvervsmæssig uddannelse af blinde og stærkt svagsynede. Det foreslås i § 23, stk. 1, at ophæve reglen i forsorgslovens § 258, stk. 1,